

Buda Ferenc

Vagy csak a köd

*Csak a jelen meg a régmúlt,
a többi fele már széthullt.
Fele? Kétharmada inkább.
Fakul a kép s egyre ritkább.*

*Hogy volt tavaly? Mint volt tegnap?
Sokasodik az üres lap.
Csak a régmúlt meg a jelen –
az még elvándorog velem.*

*Elém kerül. Le-lemarad.
Megáll, megül, majd elhalad,
beleveszvéen a kanyarba.
Vagy csak a köd eltakarja?*

*Én magam is el-eltűnök
egy-egy útgörbület mögött.*

* * *

*„A költő hasztalan vonít”
József Attila*

*Ha farkasok vonítanak,
sorra mindegyik dalra kap.
Dalukban fájdalom, panasz.
De válasz jön rá, s van vigasz.*

*A költő-sors vigasztalan.
Vonít, vonít csak hasztalan,
s hogy szava mégse vesszen el,
félcédulákra jegyzetel.*

Leng, leng

*Leng, leng az egek ablaka,
túlnan ül Isten egymaga.
Tűnődve, némán kémleli:
mi jót művelnek ott alant
okos, szép teremtményei:
mit ültetnek, mit irtanak,
mint raknak föl, majd rontanak
fészket, fatornyot, kőfalat,
egymást mint ölik s ölelik,
míg földi létük letelik.*